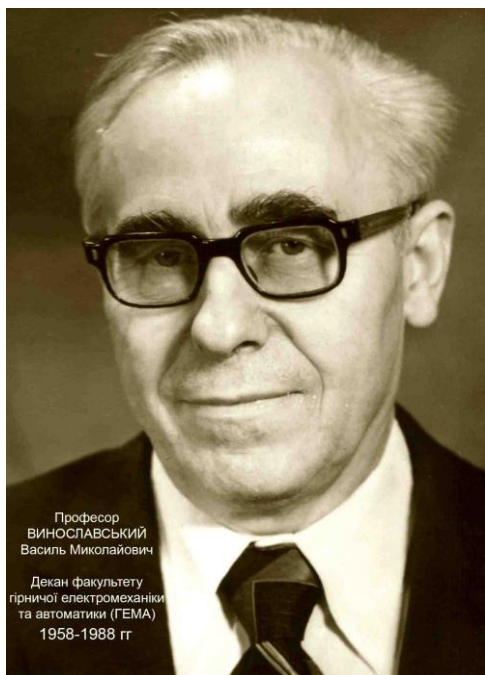

ВИНОСЛАВСЬКИЙ ВАСИЛЬ МИКОЛАЙОВИЧ

Професор
ВИНОСЛАВСЬКИЙ
Василь Миколайович

Декан факультету
гірничої електромеханіки
та автоматики (ГЕМА)
1958-1988 гг

У січні 2020 року виповнилось 100 років з дня народження заслуженого працівника вищої школи УРСР, лауреата Державної премії України, професора **Винославського Василя Миколайовича**, який протягом тривалого часу очолював факультети: гірничий, автоматики та приладобудування, гірничої електромеханіки і автоматики Київського політехнічного інституту.

Василь Миколайович народився у 1920 році в селі Лука-Барська Барського району на Вінниччині. З 14 років він починає працювати в автоколоні «Дорбуд» м. Києва. Після закінчення середньої школи в 1938 році вступає до Київського політехнічного інституту на електротехнічний факультет, де навчався за спеціальністю «Електричні мережі та системи».

У 1941 році Василь Миколайович добровільно пішов на фронт, на захист Вітчизни. В 1941–1942 роках він є слухачем Ташкентського військового училища зв'язку. Після закінчення училища направляється на фронт начальником зв'язку 1368 зенітного артилерійського полку 25-ї дивізії Центрального фронту. В 1943 р. брав участь у битві під Понирями на Курській дузі, де був тяжко поранений. У 1944 році капітан Радянської Армії Винославський В.М. був демобілізований і продовжив навчання в Київському політехнічному інституті,

який з відзнакою закінчив у 1946 році. Після закінчення інституту працює на посаді асистента кафедри електричних мереж та техніки високих напруг, успішно поєднуючи навчально-педагогічну роботу з громадською. В період 1948–1952 років навчається в аспірантурі на кафедрі електричних мереж, після закінчення якої в 1952 році захищає кандидатську дисертацію.

Ще будучи аспірантом, Василь Миколайович був направлений на роботу на кафедру гірничої електромеханіки нещодавно створеного гірничого факультету. Він активно включився в навчальний процес, виконуючи значну роботу з постановки спеціальних дисциплін електротехнічного напрямку,

створення лабораторій, розроблення навчально-методичного забезпечення дисциплін. В 1953 році В.М. Винославський отримав звання доцента, працював на посаді доцента кафедри гірничої електромеханіки, а з 1954 по 1988 рік стає її завідувачем. На кафедрі значно активізувалась наукова робота, проводились інтенсивні наукові дослідження з регулювання напруги в електричних мережах, удосконалення систем електропостачання вугільних шахт, розроблення спеціальних трансформаторів з регулюванням напруги під навантаженням, пускових агрегатів для електросвердел тощо. Працювала науково-дослідна група, яка проводила наукові дослідження на замовлення Конотопського заводу «Червоний металіст», комбінатів «Укрзахідвугілля», «Укрбурвугілля» та ін. В цей період на кафедрі зароджується школа електропостачання промислових підприємств, яка пізніше стала відомою на теренах колишнього СРСР.

З 1955 року В.М. Винославський виконує обов'язки заступника декана, а в 1958 році призначається деканом факультетів: гірничого, автоматики та приладобудування, гірничої електромеханіки та автоматики і працює на цій посаді до 1988 року.

Для Василя Миколайовича завжди були характерними творчий підхід до роботи, гостре відчуття актуальності нагальних проблем. Так, за його ініціативою, з 1959 року почалась підготовка фахівців за спеціальністю «Автоматизація і комплексна механізація гірничої промисловості».

Під керівництвом В.М. Винославського для нової спеціальності вперше в країні були розроблені навчальні плани, програми дисциплін електромеханічної, електротехнічної підготовки та з автоматизації. Авторський колектив кафедри (Винославський В.М., Рибченко П.Ф., Попович М.Г., Полянський М.О., Данильчук Г.І.) підготував та вперше в країні видав навчальний посібник «Автоматизація виробничих процесів вугільних шахт».

Василь Миколайович проводив значну роботу з підготовки науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації. Ним особисто було підготовлено 34 кандидати наук, за його консультування захищено 5 докторських дисертацій. У 1972 році йому присвоєно вчене звання професора, а в 1974 році він був удостоєний почесного звання «Заслужений працівник вищої школи України».

На кафедрі досліджувалися проблеми створення засобів регулювання напруги, оптимізації режимів електропостачання, систем електропостачання гірничих підприємств, апаратів бездугової комутації, розроблені підсистеми «Електропостачання» в системах АСУП для великих промислових об'єднань. Кафедра підтримувала тісні зв'язки з іншими навчальними закладами колишнього СРСР та зарубіжними країнами. Особливо успішно в цьому плані співпрацювала кафедра електропостачання з Вроцлавською політехнікою, Лейпцігською вищою технічною школою, з Вісмарською вищою школою. Проводились спільні наукові дослідження, конференції, лекції, практики студентів, захищено кандидатські дисертації, підготовлено три навчальні посібники з грифами міністерств освіти. Протягом багатьох років професор В.М. Винославський очолював гірничу секцію науково-технічної ради Мінвузу України, був членом президії навчально-методичної ради з гірничої освіти колишнього СРСР, головою ради із захисту дисертацій, головою гірничої секції республіканського будинку економічної та науково-технічної пропаганди, членом науково-технічної ради інституту «Автоматвуглерудпром».

Особливою заслугою В.М. Винославського є організація роботи зі створення матеріально-технічної бази факультету. В цей час Радою Міністрів УРСР були ухвалені рішення про фінансування будівництва корпусу та гуртожитку для студентів. В 1974 році будівництво навчального корпусу факультету та гуртожитку було закінчено. Навчальний корпус № 22 (нині – Інститут енергозбереження та енергоменеджменту) є пам'яткою всьому тогочасному колективу факультету і особисто його декану – професору Винославському В.М.

За участь у бойових діях та значні трудові досягнення В.М. Винославський нагороджений орденами Пошани, Жовтневої Революції, Вітчизняної Війни першого ступеня та 11 медалями.

Професор В.М. Винославський викладав дисципліни: «Електропостачання підприємств», «Підстанції і мережі», «Вступ до спеціальності» та ін. Ним опубліковано 126 наукових праць, зокрема – монографія «Расчёт электрических распределительных сетей», чотири навчальні видання з грифом Мінвузу України. В 2005 році Василь Миколайович за підручник «Переходные процессы в системах электроснабжения» отримав (посмертно) звання лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки.

Слід відмітити, що успіхи колективів кафедри та факультету, які очолював професор Винославський В.М, були обумовлені не лише його високим професіоналізмом, але й людськими якостями, створенням в колективі творчих, робочих, дружніх і доброзичливих стосунків. Властиві йому людяність, справедливість, відкритість, сердечність, висока внутрішня культура, чуйність, небайдужість до людей, які працюють поряд, турбота про них поєднувалися з вимогливістю насамперед до себе. Василь Миколайович був мудрою людиною, умів чути людей, був уважний до чужої думки, для нього було характерним гостре відчуття реальності, не любив читати нотації, докоряти за дрібниці – звертався до совісті. Студенти з любов'ю називали свого декана «Папа Вася». Він жив за принципами: жити, мріяти, любити, бути оптимістом, робити людям добро.

Давно немає поряд з нами Василя Миколайовича Винославського, але пам'ять про цю чудову людину назавжди залишиться в наших серцях.

Денисюк С.П.
директор ІЕЕ КПІ ім. Ігоря Сікорського